

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2010/2556
Karar No : 2014/1717

REKABET KURUMU
Tarih : 31.07.2014
Sayı : 4355

Davacı : Starpet Garzan Akaryakıt Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Vekili : Av. Osman Yücel ÖNAL

Menteş Mah. 2507 Sok. Sefa Plaza, Kat:7/14 Yenışehir/MERSİN

Davalı : Rekabet Kurumu

Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA

Vekili : Av. Nagehan ÖZSEYHAN - Aynı adreste.

Davanın Özeti : Ali Ege'ye ait taşınmaz ile ilgili olarak davacı şirket ile yapılan dikey anlaşmanın 18.09.2010 tarihi itibarıyla sona erdirilmesi talebi üzerine tesis edilen 17.06.2010 tarih ve 10-44/782-259 sayılı Rekabet Kurulu kararının; uyuşmazlık konusu taşınmaz ile ilgili olarak 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5/a maddesinde öngörülen istisna hükmünün uygulanması gerektiği, bu durumda kaldırılması istenilen dikey anlaşmanın muafiyetten yararlanacağı ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : 2002/2 sayılı Tebliğ'in Açıklanmasına Dair Kılavuz'a göre rekabet etmeme yasağının izin verilen limitlerin üzerinde tespit edilmesi hâlinde, Kurul'un rekabet etmeme yükümlülüğünün süresini Tebliğ'de öngörülen azami hadde indirmiş olarak değerlendirebileceği, bu takdirde henüz Tebliğ'de öngörülen limit doldurulmamış ise alıcının bu kalan süre kadar, rekabet etmeme yükümlülüğü altında kalacağı; bu değişiklik ile Tebliğ kapsamındaki bütün anlaşmalar bakımından bir geçiş dönemi öngörüldüğü; 18.09.2003 tarihi itibarıyla mevcut olan anlaşmalar bakımından, 2 yıllık geçiş sürecinin sonu olan 18.09.2005'e kadar uyumlaştırmanın yapılabileceğinin açık olduğu, ancak Kılavuzda öngörülen hükümler gereği taraflar geçiş sürecinde bir uyumlaştırma yapmamış olsalar dahi Kurul'un azami hadde indirmiş olarak değerlendirme yapabileceği, bu durumda azami had olan 5 yılın sonu olan 18.09.2010 tarihine kadar rekabet etmeme yükümlülükleri bakımından dikey anlaşmalara müdahale edilemeyeceği, Tebliğ'in 5. maddesi ile getirilen istisnanın geçerli olabilmesi için ya doğrudan veya alıcıyla hiçbir bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya ait tesis üzerinde ya da bizzat sağlayıcı tarafından alıcıyla hiçbir bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde edilen bir aynı veya şahsi kullanım hakkına konu tesiste sürdürülmesi ve dikey ilişkinin en baştan itibaren bu koşullara uygun olarak kurulması gerektiği, oysa uyuşmazlığa konu olayda bu koşulların gerçekleşmediği, dava konusu işlemin hukuka uygun olduğu ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2010/2556
Karar No : 2014/1717

Danıştay Tetkik Hâkimi Emre ERMAN'ın Düşüncesi : Davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Kumru ÖRNEK DEMİRTAŞ'ın Düşüncesi : Dava, Rekabet Kurulu tarafından verilen 17.06.2010 tarih ve 10-44/782-259 sayılı kararın iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesindeki düzenleme ile bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri yasaklanmıştır.

4054 sayılı Kanun'un "Muafiyet" başlıklı 5. maddesinde ise, maddede sayılan şartların tamamının gerçekleşmesi durumunda, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verilebileceği; muafiyet belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesinin belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabileceği; Kurul'un, şartların gerçekleşmesi hâlinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği hükmü getirilmiştir.

Rekabet Kurulunca, Kanun'un 4. maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmanın koşullarını belirlemek amacıyla çıkarılan, 2003/3 ve 2007/2 sayılı Rekabet Kurulu Tebliğleri ile Değişik 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği (Tebliğ) ile üretim veya dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetlerin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmalar -dikey anlaşmalar- bu Tebliğ'de belirtilen koşulları taşıması kaydıyla, Kanun'un 4. maddesindeki yasaklamadan Kanun'un 5. maddesinin üçüncü fıkrasına dayanılarak grup olarak muaf tutulmuştur.

"Rekabet Etmeme Yükümlülüğü" ise alıcının (bayinin) anlaşma konusu mal veya hizmetlerle rekabet eden mal veya hizmetleri üretmesini, satın almasını, satmasını ya da yeniden satmasını engelleyen doğrudan veya dolaylı her türlü yükümlülük olarak tanımlanmıştır.

Bu mevzuat hükümlerinin incelenmesinden; alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin beş yılı aşması hâlinde, ilgili sözleşmeye grup muafiyetinin uygulanmayacağı, sözleşmenin Kanun'un 4. maddesine aykırı hâle geleceği, öte yandan Kanun'un 5. maddesinin ikinci fıkrasındaki "muafiyet" belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesi belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabileceği" hükmünden hareketle de belli koşulların bulunması hâlinde belli yükümlülükler getirilerek beş yıllık süreyi aşan dikey anlaşmaların grup muafiyetinden yararlanabileceği

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2010/2556
Karar No : 2014/1717

görülmüştür.

14.7.2002 tarih ve 24815 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 2002/2 sayılı "Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğine 2003/3 sayılı Tebliğ ile eklenen Geçici Maddede, bu Tebliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanabilmesi için bu Tebliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde 1. madde ile getirilen değişikliğe uygunluğunun sağlanması gerekeceği, bu süre içinde anlaşmalara 4054 sayılı Yasanın 4. maddesinde öngörülen yasaklamanın uygulanmayacağı belirtilmiştir.

Görüldüğü üzere 2003/3 sayılı Tebliğ ile bu Tebliğin yürürlüğe girdiği 18.9.2003 tarihi itibarıyla bu tarihten önce dağıtıcılar ve bayiler arasında kurulan sözleşmelere yönelik olarak bu sözleşmelerin süresinin Tebliğe uygun hâle getirilmesi amacıyla iki yıllık geçiş sürecinin getirildiği, Kurul tarafından geçiş sürecini irdeleyen kararlarında da 18.9.2003 tarihinden önce kurulan bayilik dağıtıcılık ilişkisinin en son 18.9.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ hükümlerinden yararlanacağı, bu tarihten sonra ise gerekli değişikliklerin yapılmaması durumunda 4054 sayılı Yasanın 4. maddesi uyarınca işlem tesis edileceği açıktır.

Dosyadan, Ali EGE'ye ait taşınmaz üzerinde 05.09.2005 tarihi itibarıyla Starpet Garzan Akaryakıt Dağıtım Pazarlama A.Ş. (Starpet) lehine 10 yıl süreli intifa hakkı tesis edildiği, Ali EGE ile Ümit İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti. (Ümit İnşaat) ile 20.08.2005 tarihli ve 01.09.2005 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere kira sözleşmesi yapıldığı, Ümit İnşaat ile Starpet arasında bayilik sözleşmesi imzalandığı, Ümit İnşaat'ın unvan değiştirmesi nedeniyle taşınmazın Yalova Ezgi Petrol İnşaat Madencilik Lojistik Nakliyat Otomotiv Turizm İth. İhr. Ltd. Şti. (Ezgi Petrol) ile 20.09.2007 tarihinde kira sözleşmesi yapıldığı, Ümit İnşaat ve yeni unvanıyla Ezgi Petrol'ün Starpet'e olan borçlarını ödememeleri üzerine Starpet'in Yılmaz Petrol Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. (Yılmaz Petrol) ile sözleşme imzaladığı, Starpet ile Ali EGE'ye ait taşınmaz üzerinde faaliyet göstermek üzere sözleşme imzalayan sırasıyla Ümit İnşaat ve Ezgi Petrol arasında düzenlenen Akaryakıt Bayilik Sözleşmeleri'nin 2. maddelerinde yer alan "Madde 2- Bayi, her türlü akaryakıtı (kurşunsuz benzin-süper benzin-motorin)) münhasıran Şirketten almayı kabul ve taahhüt eder. ..." hükmü ile bayiler üzerine Starpet ürünleri ile rekabet etmeme yükümlülüğü getirildiği, Ali EGE tarafından Starpet lehine intifa hakkı tesisine ilişkin 05.09.2005 tarihli resmi senedin imzalanmasından önce, yine Ali EGE ile Ümit İnşaat arasında 20.08.2005 tarihinde imzalanan ve 01.09.2005 tarihinden itibaren geçerli olduğu anlaşılan bir kira sözleşmesinin düzenlendiği, Ümit İnşaat lehine tesis edilen kira hakkının, Starpet lehine tesis edilen intifa hakkından da önce tarihli olduğu, taşınmaza ilişkin kira bedelinin bayi tarafından intifa hakkı sahibi Starpet yerine malik Ali EGE'ye ödendiğinin tespit edildiği anlaşılmaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2010/2556
Karar No : 2014/1717

Ali EGE tarafından kendisine ait gayrimenkul üzerinde Starpet lehine 10 yıl süre ile intifa hakkı tesis edildiği ve tapu siciline işlendiği, bu taşınmaz ile ilgili Starpet ile yapılan dikey anlaşmanın 18.09.2010 tarihi itibarıyla sona erdirilmesi istemi ile Rekabet Kurulu'na yaptığı başvuru üzerine Rekabet Kurulu tarafından verilen ve iptali istenen 17.06.2010 tarih ve 10-44/782-259 sayılı kararda da, 18.09.2005 tarihinden önce yapılmış olan ve bu tarih itibarıyla kalan süreleri beş yılı aşan anlaşmaların, 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanma ve uygulama süresinin bulunduğu, taraflar arasında 05.09.2005 tarihinden itibaren uygulanmaya başlanan dikey anlaşmaya esas teşkil eden intifa hakkının 18.09.2005 tarihi itibarıyla kalan süresi beş yılı aştığından, söz konusu dikey anlaşmanın 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanacağı, bununla birlikte intifa hakkının tapudan terkinine karar verme yetkisinin hukuk mahkemelerinde olduğu hususunda başvuru sahibinin bilgilendirilmesine karar verildiği görülmektedir.

Dava dosyasındaki bilgi ve belgeler ile mevzuat hükümlerinin birlikte incelenmesi sonucunda;

Davacı Starpet ile bayisi Ümit İnşaat arasında 05.09.2005 tarihinde düzenlenen resmi senet uyarınca mülkiyeti Ali EGE'ye ait gayrimenkul üzerinde Starpet lehine 10 yıl süre ile intifa hakkı tesis edildiği ve tapu siciline işlendiği, 05.09.2005 tarihinde akaryakıt bayilik sözleşmesi imzalandığı, dolayısıyla taraflar arasındaki intifa sözleşmesinden oluşan rekabet yasağına dayalı bu iktisadi ilişkinin 18.9.2010 tarihine kadar grup muafiyetinden yararlanacağı, 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti tebliğinden yararlanabilmek için alıcılar üzerine getirilen rekabet yasağının süresinin beş yılı aşmaması gerektiği, bu tarihten itibaren intifa hakkı çerçevesinde bayilerin yeniden sözleşme yapmaya zorlanması hâlinde 4054 sayılı Yasanın 4. maddesi hükmü gereğince işlem tesis edilebileceği görülmüştür.

Dava konusu Rekabet Kurulu Kararının da bayilik sözleşmeleriyle bu sözleşmeye süre yönünden etkisi bulunabilen intifa hakkı, kira sözleşmesi ve kredi sözleşmesi gibi sözleşmeleri birlikte değerlendirerek bayi ile dağıtıcı arasında kurulacak ilişkinin sektörü rekabete kapama etkisinin ortadan kaldırılması ve her beş yılda bir bayinin başka bir dağıtıcıyla çalışabilmesi amacıyla bu alanda rekabetin tesisine yönelik olarak alındığı anlaşıldığından, hukuka uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

Davacı tarafından, intifa hakkı ve bayilik sözleşmelerinin bütün hâlinde değerlendirilemeyeceği, dava konusu Kurul kararının tapuya şerh edilmiş intifa hakkının terkin niteliğinde olduğu, intifa hakkı süresinin sınırlandırılmasının Medeni Kanuna ve Borçlar Hukukunun sözleşme serbestisi ilkesine aykırı bulunduğu iddia edilmişse de, intifa hakkı ve kira sözleşmelerinin ilgili oldukları ölçüde 4054 sayılı Yasaya tabi olduğu, Kurul kararının doğrudan intifa hakkına yönelik bir kısıtlama getirmediği, bu hakkın bayilik sözleşmesi ile olan ilişkisi nedeniyle bayilik ilişkisindeki münhasırlığın süresini 4054 sayılı Yasa ile getirilen sınırlamanın

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2010/2556
Karar No : 2014/1717

ötesine taşıdığı için bu yönüyle bir değerlendirmeye tabi tutulduğu ve rekabet hukuku kapsamında kalınarak irdelendiği anlaşıldığından, dava konusu işlemi sakatlar nitelikte değildir. Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 06.05.2014 tarihinde, davacı vekilinin gelmediği, davalı idare vekili Av. Nagehan Özseyhan'ın geldiği, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Gelen tarafa usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra gelen tarafa son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, Ali Ege'ye ait taşınmaz ile ilgili olarak davacı şirket ile yapılan dikey anlaşmanın 18.09.2010 tarihi itibarıyla sona erdirilmesi talebi üzerine tesis edilen 17.06.2010 tarih ve 10-44/782-259 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu kurala bağlanarak en çok rastlanılan rekabeti sınırlayıcı anlaşma örnekleri belirtilmiş; Kanun'un "Muafiyet" başlıklı 5. maddesinde de, maddede sayılan koşulların tamamının gerçekleşmesi durumunda, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve birlik kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verilebileceği, Kurul'un, birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi hâlinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği kuralına yer verilmiştir.

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2. maddesinde, üretim ve dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmalar dikey anlaşma olarak tanımlanmaktadır. Yine aynı Tebliğ'in 5(a) maddesinde ise, Tebliğ ile tanınan muafiyetin anlaşmalarda alıcıya getirilen belirsiz süreli veya süresi beş yılı aşan rekabet etmeme yükümlülüğüne uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır. Diğer taraftan, konuyla ilgili sözleşmeler ile kira sözleşmelerinin tamamının tek bir dikey anlaşma olarak kabul edilmesi gerekmektedir. Bu dikey anlaşmalar ile bayağı 5 yıldan uzun süreli rekabet yasağı getirilmesi, söz konusu dikey ilişkiyi grup muafiyeti kapsamı dışına çıkarmaktadır. Bunun-

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2010/2556

Karar No : 2014/1717

yanında 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5. maddesinde, anlaşmalardaki rekabet etmeme yükümlülüklerine veya bu yükümlülüğün anlaşmanın asli bir parçası olduğu hâllerde anlaşmanın tamamına yönelik olarak getirilen beş yıllık grup muafiyeti sınırına ilişkin olarak bir istisna düzenlenmiştir. Söz konusu düzenleme, "Alıcının anlaşmaya dayalı faaliyetlerini sürdürürken kullanacağı tesisin mülkiyeti arazi ile birlikte veya alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya ait ise yahut alıcı bu faaliyetini sağlayıcının alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde ettiği bir aynı veya şahsi kullanım hakkının konusu olan bir tesiste sürdüreceyse, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü, söz konusu tesisin alıcı tarafından kullanıldığı süreye bağlanabilir; şu kadar ki, rekabet etmeme yükümlülüğü, bu sürenin beş yılı aşan kısmı bakımından, sadece alıcının söz konusu tesiste yürüteceği faaliyetini kapsar." şeklindedir. 2002/2 sayılı Tebliğ'in açıklanmasına ilişkin Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 39. paragrafında ise, "Tebliğ'in 5'inci maddesi ile getirilen bu istisna, "öncelikle ve özellikle" ilişkinin başlangıcından itibaren üçüncü şahıslardan aynı ya da şahsi haklar kapsamında taşınmazın kullanma ve/veya yararlanma hakkının alınması ve bunu müteakiben tesisin bizzat sağlayıcı tarafından işletilmesi ya da kullanma/yararlanma hakkı veren ile hiçbir bağlantısı olmayan şahıslarla bayilik ilişkisinin kurulması ile sınırlıdır. Muafiyet kapsamındaki beş yıllık süre dolmadan; faaliyetlerin sona erdirilmesi, devralma vb. yollarla dikey anlaşmanın taraflarında değişiklik ortaya çıkması hâlinde muafiyetten yararlanılabilecek sürenin uzaması söz konusu değildir." şeklinde açıklama yer almaktadır.

Öte yandan, 18.09.2003 tarih ve 25233 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2002/2 Sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin 2003/3 sayılı Tebliğ'le, Tebliğ'e, "Bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanabilmesi için, bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde yukarıdaki 1'inci madde ile getirilen değişikliğe uygunluğunun sağlanması gerekir. Bu süre içerisinde anılan anlaşmalara 4054 sayılı Kanun'un 4'üncü maddesinde öngörülen yasaklama uygulanmaz." yönünde geçici madde eklenmiştir.

Akaryakıt dağıtım sektöründeki dikey anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'e uygunluğunun belirlenmesine yönelik Rekabet Kurulu'nun 15.11.2006 tarih ve 06-84/1059-306 sayılı kararıyla rekabet yasağı yönünden yukarıda getirilen ve geçici madde ile belirlenen geçiş dönemi incelenerek; beş yıl olarak belirlenen rekabet yasağının, 2003/3 sayılı Tebliğ ile teşebbüslerin mevcut anlaşmalarını iki yıl içerisinde bu değişikliğe uygun hâle getirilmesinin kurala bağlandığı, mevcut sözleşmelerdeki bu değişikliklerin hangi surette yapılacağı ve bunların kalan uygulama sürelerinin nasıl belirleneceği konusuna Rekabet Kurulu'nun 26.01.2006 tarih ve 06-04/55-13 sayılı kararında açıklık getirildiği, buna göre; 18.09.2005 tarihinden önce yapılan ve rekabet etme yasağı süresi beş yılı aşan sözleşmelerden 18.09.2005 tarihi itibarıyla uygulama süresinin beş yıldan az olanlarda herhangi bir değişiklik

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2010/2556

Karar No : 2014/1717

yapmaya gerek olmayıp, bunların süresinin sonuna kadar geçerli olduğu, 18.09.2005 tarihi itibarıyla kalan süresi beş yılı aşan sözleşmelerin 18.09.2010 tarihine kadar geçerli olup sözleşme tadillerinin buna göre yapılması gerektiği, 18.09.2005 tarihi itibarıyla rekabet yasağının süresi beş yılı geçenlerin, imzadan itibaren "en yüksek yasal hadde indirildiği" ve beş yıllık azami süre dolana kadar 2002/2 sayılı Tebliğ'in öngördüğü koşulları sağladığı sonuçlarına varılmıştır.

Görüldüğü üzere, 2003/3 sayılı Tebliğ ile bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği 18.09.2003 tarihi itibarıyla, bu tarihten önce dağıtıcılar ile bayiler arasında kurulan sözleşmelere yönelik olarak, bu sözleşmelerin süresinin Tebliğ'e uygun hâle getirilmesi amacıyla iki yıllık geçiş sürecinin getirildiği, Kurul tarafından geçiş sürecini irdelleyen kararlarında da, 18.09.2003 tarihinden önce kurulan bayilik-dağıtıcı ilişkisinin, **en son 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ hükümlerinden yararlanacağı, bu tarihten sonra ise gerekli değişikliklerin yapılmaması durumunda 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi çerçevesinde işlem tesis edileceği** anlaşılmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; Ali Ege'ye ait taşınmaz üzerinde 05.09.2005 tarihi itibarıyla Starpet Garzan Akaryakıt Dağıtım Pazarlama A.Ş. (Starpet) lehine 10 yıl süreli intifa hakkı tesis edildiği, Ali Ege ile Ümit İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti. (Ümit İnşaat) arasında 20.08.2005 tarihli ve 01.09.2005 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere kira sözleşmesi yapıldığı, Ümit İnşaat ile Starpet arasında bayilik sözleşmesi imzalandığı, Ümit İnşaat'ın unvan değiştirmesi nedeniyle taşınmazın Yalova Ezgi Petrol İnşaat Madencilik Lojistik Nakliyat Otomotiv Turizm İth. İhr. Ltd. Şti. (Ezgi Petrol) ile 20.09.2007 tarihinde kira sözleşmesi yapıldığı, Ümit İnşaat ve yeni unvanıyla Ezgi Petrol'ün Starpet'e olan borçlarını ödememeleri üzerine Starpet'in Yılmaz Petrol Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. (Yılmaz Petrol) ile sözleşme imzaladığı, Starpet ile Ali Ege'ye ait taşınmaz üzerinde faaliyet göstermek üzere sözleşme imzalayan sırasıyla Ümit İnşaat ve Ezgi Petrol arasında düzenlenen Akaryakıt Bayilik Sözleşmeleri'nin 2. maddelerinde yer alan "Madde 2- Bayi, her türlü akaryakıtı (kurşunsuz benzin-süper benzin-motorin) münhasıran Şirketten almayı kabul ve taahhüt eder. ..." hükmü ile bayiler üzerine Starpet ürünleri ile rekabet etmeme yükümlülüğü getirildiği, Ali Ege tarafından Starpet lehine intifa hakkı tesisine ilişkin 05.09.2005 tarihli resmi senedin imzalanmasından önce, yine Ali Ege ile Ümit İnşaat arasında 20.08.2005 tarihinde imzalanan ve 01.09.2005 tarihinden itibaren geçerli olduğu anlaşılan bir kira sözleşmesinin düzenlendiği, Ümit İnşaat lehine tesis edilen kira hakkının, Starpet lehine tesis edilen intifa hakkından da önceki tarihli olduğu, taşınmaza ilişkin kira bedelinin bayi tarafından intifa hakkı sahibi Starpet yerine malik Ali Ege'ye ödendiğinin tespit edildiği, Ali Ege tarafından kendisine ait gayrimenkul üzerinde Starpet lehine 10 yıl süre ile intifa hakkı tesis edildiği ve tapu siciline işlendiği, bu taşınmazla ilgili Starpet ile yapılan dikey anlaşmanın 18.09.2010 tarihi itibarıyla sona erdirilmesi istemi ile Rekabet Kurulu'na yapılan başvuru üzerine Rekabet Kurulu tarafından, dava konusu

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2010/2556

Karar No : 2014/1717

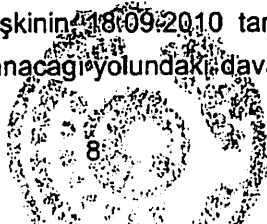
Kurul kararıyla; 18.09.2005 tarihinden önce yapılmış olan ve bu tarih itibarıyla kalan süreleri beş yılı aşan anlaşmaların, 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanma ve uygulama süresinin bulunduğu, taraflar arasında 05.09.2005 tarihinden itibaren uygulanmaya başlanan dikey anlaşmaya esas teşkil eden intifa hakkının 18.09.2005 tarihi itibarıyla kalan süresi beş yılı aştığından, söz konusu dikey anlaşmanın 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanacağı, bununla birlikte intifa hakkının tapudan terkinine karar verme yetkisinin hukuk mahkemelerinde olduğu hususunda başvuru sahibinin bilgilendirilmesine karar verildiği, bu kararın iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Dosya kapsamındaki bilgi ve belgeler incelendiğinde; Ali Ege'ye ait taşınmaz üzerinde 05.09.2005 tarihi itibarıyla Starpet Garzan Akaryakıt Dağıtım Pazarlama A.Ş. (Starpet) lehine 10 yıl süreli intifa hakkı tesis edildiği, Ali Ege ile Ümit İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti. (Ümit İnşaat) arasında 20.08.2005 tarihli ve 01.09.2005 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere kira sözleşmesi yapıldığı, Ümit İnşaat ile Starpet arasında bayilik sözleşmesi imzalandığı, Ümit İnşaat'ın unvan değiştirmesi nedeniyle taşınmazın Yalova Ezgi Petrol İnşaat Madencilik Lojistik Nakliyat Otomotiv Turizm İth. İhr. Ltd. Şti. (Ezgi Petrol) ile 20.09.2007 tarihinde kira sözleşmesi yapıldığı, Ümit İnşaat ve yeni unvanıyla Ezgi Petrol'ün Starpet'e olan borçlarını ödememeleri üzerine Starpet'in Yılmaz Petrol Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. (Yılmaz Petrol) ile sözleşme imzaladığı, Ali Ege tarafından Starpet lehine intifa hakkı tesisine ilişkin 05.09.2005 tarihli resmi senedin imzalanmasından önce, yine Ali Ege ile Ümit İnşaat arasında 20.08.2005 tarihinde imzalanan ve 01.09.2005 tarihinden itibaren geçerli olduğu anlaşılan bir kira sözleşmesinin düzenlendiği anlaşılmaktadır.

Tebliğ'in 5'inci maddesi ile getirilen istisna, öncelikle ve özellikle ilişkinin başlangıcından itibaren üçüncü şahıslardan aynı ya da şahsi haklar kapsamında taşınmazın kullanma ve/veya yararlanma hakkının alınması ve bunu müteakiben tesisin bizzat sağlayıcı tarafından işletilmesi ya da kullanma yahut yararlanma hakkı veren ile hiçbir bağlantısı olmayan şahıslarla bayilik ilişkisinin kurulması ile sınırlıdır.

Oysa davacı şirket in intifa hakkı veren malik ile bağlantısı olmayan şahıslarla işleticilik ilişkisi kurulduğu iddia edilse de; malik ile işletici arasında var olan Kira Sözleşmesi, taraflar arasında gerek hukuki gerekse iktisadi bir bağlantı niteliğinde olup, dikey ilişkiyi Tebliğ'in 5(a) maddesinde yer alan istisna hükmünün dışına çıkartmaktadır.

Bu durumda, Ali Ege ile davacı şirket arasındaki dikey ilişkinin; malik Ali Ege ile işletici arasında akdedilen kira sözleşmesi nedeniyle malik ve işletici arasında hukuki ve iktisadi bağlantı bulunduğundan ilgili Tebliğ'in 5(a) maddesinde yer alan istisna hükmünden faydalanmadığından, mevcut dikey ilişkinin 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ kapsamında grup muafiyetinden yararlanacağı yolundaki dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmamıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ÖNÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2010/2556
Karar No : 2014/1717

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 214,15-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 3.000,00-TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 06.05.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Vekili	Üye	Üye	Üye	Üye
Zümrüt	H. Neşe	E. Yücel	Zeki	Hamza
ÖDEN	SARI	SEYHAN	YİĞİT	EYİDEMİR

Yargılama Giderleri :

Başvuru Harcı : 26,25.-TL
Karar Harcı : 35,50.-TL
YD Harcı : 28,15-TL
YD İtiraz Harcı: 49,25-TL
Posta Gideri : 75,00-TL
Toplam : 214,15-TL